

Per un nou horitzó

Reflexions sobre futur i polítiques de progrés

22 i 29 de maig i 6 de juny de 2017 a l'Auditori Barradas

La ciutadania europea es troba, per primer cop, amb una situació en la qual els fills tenen unes expectatives socioeconòmiques inferiors a les seves: s'han disparat les desigualtats, han decaïgut les condicions de vida d'amplis segments de població, l'atur s'ha disparat, ha pres carta de naturalesa el treball precari i la joventut, més formada que mai, té greus dificultats per inserir-se a la societat i accedir a l'estabilitat mínima que cal per formar una família, veient-se forçada massa sovint a l'emigració. Són els efectes de la globalització sense ordre ni concert.

Com explica Axel Honnet, això ha determinat un fenomen sense precedents propers: la caiguda de l'horitzó. Des de les revolucions democràtiques del XVIII, en unes condicions materials molt inferiors a les actuals, no havia deixat de brillar un horitzó versemblant, cap al qual orientar les pròpies conviccions i esperances. Ara, l'horitzó brilla per la seva absència. Només es divisa una boira espessa, sovint carregada de mals presagis. I un aire de decepció, que es tradueix en una creixent desconfiança envers la política d'esquerres i la mateixa democràcia, perquè no han estat capaces de preveure el que venia i reaccionar a temps i perquè semblen impotents davant de les noves circumstàncies que fan trontollar greument les reformes i les regulacions implantades a partir de la Segona Guerra Mundial i en les quals s'havia assentat l'Estat de Dret i el projecte europeu compartit.

Aquest panorama de desgovern constitueix el brou de cultiu ideal dels populismes, de tots aquells que, enmig de la incertesa generalitzada, opten per la demagògia i anuncien el restabliment miraculós del govern del poble, contra la impotència i l'abúlia de la política acomodada. Què ens depara el futur? No hi ha un nou horitzó racional a aixecar? No hi ha un trajecte raonable que ens hi mení? No hi ha ningú, enllà de conformismes o demagògies, enllà d'utopismes d'un o altre signe, que sigui capaç d'aixecar de nou un projecte reformador, ben segur europeu, ben segur sacrificat, però que sigui capaç de restablir l'horitzó i de desvetllar de nou l'esperança i la voluntat reformadora de la gran majoria de la ciutadania?

Coordina i modera el Cicle:
Astrid Barrio

Polítòloga. Professora de Ciències Polítiques a la Universitat de València i secretària acadèmica de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS)

Dilluns, 22 maig de 2017 a les 19h

Ignacio Urquizu. Diputat a Corts per la província de Terol.
José Antonio Noguera. Professor de Sociologia a la UAB i analista a Agenda Pública.

Dilluns, 29 maig 2017 a les 19:30h

Miquel Iceta. Diputat al Parlament de Catalunya.
Joaquim Brugué. Catedràtic de Ciències Polítiques a la UAB, avui a la UdG.

Dimarts, 6 de juny 2017 a les 19h

Xavier Domènech. Diputat a Corts per la província de Barcelona.
Fernando Vallespín. Catedràtic de Ciències Polítiques a la UAM i President de l'Associació Espanyola de Politòlegs.